

דבינו גרשום

(ה) רבינו חפ"ק דקט"ו ח"א
חלשין חלשה ויהי נפוח ע"ד
קט"ו ב' ויהי חלשין חלשין
החלשין חלשין על שם.

[illegible][illegible][illegible]

וְעִירֵיהֶם וְקִטְיוֹם וְכֵן בְּסֶרֶק כָּלֵל גָּדוֹל (שם דף ט.) גִּבֵּי הַבֶּטֶן
 יִשְׁלַח וְהַכֶּסֶף אֲשֶׁר חָלַל בְּכָן מִזֶּה הַשְּׁלֵמִים וּמִמֶּנּוּ קִדְשֵׁי בְּדֵק הַבַּיִת: 4
 וְהָעוֹלָה הָעוֹלָה אֲשֶׁר חָלַל בְּשֶׁעִיר חָבִיז שִׁמְעֵם דָּבַע לְמַעֲוֵי כֹלֵהוּ 5
 (וְדִנְיֹהֶם חָבִיז בִּלְאֵן גִּבֵּי אֵלן) לֶכֶךְ נִרְחַם מִכֵּן שִׁפְרֵם
 וְהַמִּזְבֵּחַ מִכֵּן שֶׁעִיר דְּגֵלִים רָאָה הֵם וְיִצְחָק יִשְׂרָאֵל פִּירֹשׁ הַקּוֹטֵץ 6
 מִמִּתְעַנִּין מִיָּמֵיהֶם וְיִדְּוּ בִּינֵן אֵל בְּדִקְמָר 7 (וּכְפֹ' אֲחִיהֶם מִקּוֹמָן
 יִשְׂרָאֵל שׁוֹהַ שֶׁעֵץ צִבּוֹן אִימָן שֶׁעֵץ צִבּוֹן. כֵּן שֶׁעִיר הַדְּגֵלִים אִלּוּ שֶׁ
 אֲחֵי צִבּוֹן אֲחֵי צִבּוֹן אֲשֶׁר חָלַל שִׁמְעֵם הָעוֹלָה אֲשֶׁר חָלַל הַבַּיִת 8
 חָבִיז בְּכִדְשֵׁי חָבִיז בְּכִדְשֵׁי חָבִיז וְיִדְּוּ אֵל חַד לִבְנֵי אֵל וְלִפִּי הַבַּיִת 9
 וְחִסְדֵּי דָף ט:.) מִלְּמֹתָ וְלִעֲבֹד וְיִדְּוּ וְיִדְּוּ עֲבָדֵי לִקְמֹן שֶׁחָלַל דָּלִיל הַבַּיִת
 שֶׁעִיר דְּגֵלִים מִלְּמֹתָ יִדְּוּ דְּלִפְנֵי מִיִּישָׁאֵל כִּי חָלַל מִלְּמֹתָ מֹה 10
 קִרְאָה דְּשֶׁעִיר נִשָּׂא לְקִבְצֵי חֹבֶה: 11 **תָּנָה** אוֹתוֹ קָא קִישִׁי יִצְחָק. וְהִ"ק
 וְהַבֶּטֶן לְמִלְּמֹתָ אוֹתוֹ דָּבַר לְלֵהָר חֵי וְלִפְנֵי חֲסֵד טַעֲמוֹן לְפָנֶי: **וְהָאֵל**
 לִפְנֵי לְמִלְּמֹתָ דְּלִיכָא חֲסֵי קִרְבֵּנוֹ טַעֲמוֹן שִׁמְיָהוּ 12
 וְשִׁמְעֵם אוֹתוֹ מִלְּמֹתָ אֲשֶׁר יִשְׁמַח אֶת הָעוֹלָה דְּשִׁמְעֵם לְפָנֵי אֵל לִאֲלוֹ
 וְשִׁמְעֵם לְמִלְּמֹתָ אֲשֶׁר יִשְׁמַח אֶת הָעוֹלָה דְּשִׁמְעֵם לְפָנֵי אֵל לִאֲלוֹ

ששט לוחה, דו בנה אב לכל חטאות, ושיכוח מיהא לא נפקא בן חטיה, דאיכא למחר למתוה איה
הנסות הנשיאים שלא באו על חטא הראשון ואתרבי לעיני שמיכיה, וסיד לרביי ומו לשמיטה נספין
שהרי הוא נמי שפיר נשיא ודי קשא בן דתנן כל הקרננות היחד טעונין פמיטה

הלא כבר נאמר ולא
מר לא תעשה חמץ
אחת על כולם ת"ל
ול היתה למה יצאה
ענינה מיוחדת שהיא
ליה בפני עצמה אף
שהוא מעשה יחידי
שהוא מעשה יחידי
אנן מחלקם קאמרינן
דאחא אם כן לכתוב
מאי לא תאפה חמץ
י ואימא אפייה דפרט
אנין ליחייה חדא
ענינה בללל ויציא
ענינה בללל ויציא

1. כל המנחה אשר הקריבו
אל תעשה תמצי כי
שאל וכל דבש אל תעטרו
ממנו אשר ליה' ויבדק כי
2. כל תאמא תמצי תעלם
ותתי ארס מאדש אשר
באשם ווא
בתאמא
קבאשם
3. וקמך ידו על ראש השעיר
והשחט אתו במקום אשר
ישחט את העולה לפני
ה' ויקרבו דו
4. תאמא ווא:
דבר אל אתרן ואל בניו
לאמר זאת חורת העולה
במקום אשר תשחט העולה
תשחט התאמא לפני ה' קדש
והשחט ווא
5. וקמך אל ידו על ראש
התאמא תשחט את התאמא
במקום העולה ויבדק דו

(א) רש"י ד"ה חמל וכו' ופסיה
אינו חייב אלא הקומץ
ובשירים: (ב) ד"ה או חט וכו'
לשון יחזקאל העולה בשמחה
(ג) ד"ה הוי פרט וכו' נחמקס
אשר יחזקאל את הסולה לל'
ללל ודל אותו קא קשיא ליה
לל':

משום דהוי כלל ופרט
המרוחקין זה מזה. דהיכא
דפרט מרחיק מן הכלל נדון
כמזה וי' ללמד על הכלל וי'
ואם תאמר מה בין וי' למדת כלל
ועתה וכלל דאמר דין השני

[illegible]

יך שיעיר נחשון בצפון. שיעיר
לרבות שיעיר נחשון לסמיכה.
(לפני צב ז.)